

kan gøres for at træffe Foranstaltninger til Forsorg for vanrøgtede Børn. Der blev under 2. Juni 1893 nedsat en Kommission desangaaende, og denne Kommission afgav Beretning med Forslag i Februar Maaned 1895. Derefter blev der i Landstinget i Samlingen 1900—1901 indbragt et Lovforslag om dette Emne, og dette Forslag var til første Behandling i Landstinget den 18. Januar 1901. Uagtet man fra alle Sider i Landstinget under denne 1ste Behandling udtrykte Interesse for Sagen, foretog Udvalget sig dog intet. Da vi naa hen imod Rigsdagssamlingens Slutning, afgiver Udvalget den 29. Marts 1901 en Beretning, af hvilken det fremgaar, at man ikke en Gang er naaet saa vidt som til at indkalde Ændringsforslag. Naar der derfor for nogen Tid siden blev rettet Bebrejdelser mod Rigsdagen for dens Behandling af dette Emne, har denne Bebrejdelse sikkert haft mere direkte Adresse til Landstinget end til Folketinget. Det havde maaske derfor været rimeligere, om Landstingets Formand havde rejst sig og forladt den Forsamling, i hvilken disse Bebrejdelser blev fremsatte, end at de Medlemmer gjorde det, som toge sig af Sagen, — saa meget mere som Folketinget har en særdeles ren Fod at staa paa i denne Sag, saa at den Bebrejdelse, der blev rettet mod Rigsdagen, var ganske uretfærdig, for saa vidt den skulde ramme Folketinget, hvad der vel heller ikke var tilsigtet. Det fremgaar nemlig af en Beretning over et Møde, som blev holdt angaaende denne Sag om vanrøgtede Børns Pleje, 21.—22. Maj 1901, hvor de sagkyndige paa dette Omraade saa godt som alle vare til Stede for at drøfte Sagen, at der af Overretsassessor Brun, som staar i Spidsen for særdeles meget Arbejde paa dette Omraade, blev udtalt: „At Folketinget vel nærmest staar sympatetisk over for Benyttelsen af det private Initiativ i denne Sag, tør maaske ulledes deraf, at det i de senere Finansaar har været med til at bevilge netop de Foreninger, hvis Hjælp kræves til dette Formaal, rigelige og stadig stigende Tilskud“. Det viser sig altsaa, at den Bebrejdelse, som blev rettet mod Rigsdagen paa dette Møde, var i Realiteten forkert, for saa vidt der netop fra Rigsdagens Side er blevet bevilget rigelige og stadig stigende Tilskud til det private Initiativ paa dette Omraade, efter hvad der den Gang blev oplyst af den Mand, der staar i Spidsen for de fleste privat virkende Organisationer i

denne Sags Tjeneste, og hvis Ord derfor absolut maa staa til troende.

Sluttelig er der paa § 20 kun at omtale et Samraad om Udbetaling af Marchpenge til Soldater, der vende hjem fra Krigstjeneste . . . nej, fra Militærtjeneste — lykkeligvis er det jo længe siden, at det var Krigstjeneste, de vendte hjem fra. Det forholder sig dermed saadan, at man ønskede, at disse Marchpenge skulde udbetales gennem Lægds mændene, hvilket vilde være lettere for de hjemsendte Soldater. Nu er Forholdet muligvis det, at dette kan ske, men at Lægds mændene ikke vide fuld Besked derom alle sammen, og maaske vil dette Spørgsmaal derfor allerede blive løst ved nogle Udtalelser fra den højtærede Justitsministers Side, som dette Samraad kan give Anledning til.

Vi komme saa til § 26 III., hvor vi i Betænkningen under Nr. 160 træffe et Forslag om at forhøje Bevillingen til Diakon- og Epileptikerhjemmet i Nyborg, hvilken Forhøjelse er tilstrækkelig begrundet ved de Udtalelser, der bleve fremsatte her i Salen under Finanslovens 1ste Behandling.

Under Nr. 161 i Betænkningen komme vi dernæst til et stort Forslag om at yde et Tilskud paa 87,000 Kr. til Driften af Tuberkulosesanatorier. Der er allerede til Nationalforeningen til Tuberkuloses Bekæmpelse ydet Statsgaranti for et Laan paa indtil $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Opførelse af Sanatorierne i Silkeborg, Ry og Haslev. Nu foreslaas det, at der ogsaa skal ydes et Driftstilskud, og dette er det Mening at yde uden derved at foregribe den endelige Ordning af denne Sag, som skal ske ved Lov. Det Tilskud, som her foreslaas, er beregnet i Forhold til det Antal Pladser, der har været belagt, og det Antal Dage, i hvilke Belægning har fundet Sted. Det er Mening at yde det halve af, hvad Opholdet daglig maa koste, nemlig det halve af 3 Kr. for voksne og 2 Kr. for Børn. Det sker paa yderligere Betingelser, som nøjagtig ere opførte i Skrivelsen, der ledsager Nr. 161 i Betænkningen. Jeg skal derfor henvise til denne Skrivelse, idet jeg paa Anmodning blot udtaler, at det ærede Medlem for Kellerup (Jensen-Knudstrup) her i Salen ved Finanslovens 1ste Behandling henledte Opmærksomheden paa et Forslag, som findes i Betænkningen fra Tuberkulosekommissionen, om det ønskelige i, at der, inden man endnu er kommen til den endelige Lovordning af hele dette Forhold, kunde blive ydet en foreløbig og mindre Bevilling til, at der paa de af Tu-